

Evoluția portarilor echipei naționale de handbal a României la Campionatul Mondial din Rusia

Leon Gomboș, Gheorghe Zamfir

Universitatea „Babeș Bolyai” Cluj-Napoca, Facultatea de Educație Fizică și Sport

Rezumat

Premize. Se știe că oricât de bine pregătită ar fi o echipă de handbaliști oricâți jucători de valoare ar cuprinde, nu va putea obține rezultate la înălțimea pregătirii și valorii sale dacă nu va beneficia și de aportul unui portar valoros, bine antrenat.

Obiective. Lucrarea de față este un studiu asupra randamentului portarilor Echipei Naționale a României la ultimul Campionat Mondial de handbal feminin, desfășurat în Rusia în anul 2005, competiție la care România a obținut medaliile de argint.

Metode. Cercetarea a utilizat metoda observației și metoda statistică. Observațiile au fost culese pe parcursul întregului campionat, mai precis zece jocuri, iar datele culese au fost înregistrate pe fișe tipizate, în au fost monitorizate: aruncările de la distanță, aruncările de la semicerc, aruncările de pe extremă, aruncările de la 7 m, aruncări în pătrundere, aruncări pe contraatac și golurile primite/apărate din aceste aruncări.

Rezultate. Randamentul portarilor români, măsurat în procente, este unul de excepție. Fără a comenta procentele obținute pentru fiecare zonă de aruncare (acestea sunt prezentate în tabelele grafice) merită menționat procentajul general al subiectului (portarului) TLT de 39% cu un maxim de 64% la aruncările de la 9 m, și rolul decisiv pe care l-a avut aceasta în semifinala cu reprezentativa Ungariei când a avut o evoluție fenomenală

Concluzii. Succesul unei echipe de handbal este determinat în mare măsură de comportarea propriului portar. Acest adevăr valabil la fotbal, hochei, polo etc., devine și mai evident la handbal, unde frecvența aruncărilor la poartă este deosebit de mare.

Cuvinte cheie: antrenament, performanță, competiție, calități fizice, calități psihice, randament.